

Partea a 2-a O relație vie cu Domnul Isus – Cum contribui tu la ea?

Cuprinsul

Partea a 2-a O relație vie cu Domnul Isus – Cum contribui tu la ea?	1
Introducere	3
1. Menținerea relației	3
Cuvântul lui Dumnezeu și rugăciunea	3
Călăuzirea prin Duhul Sfânt	3
2. Cuvântul lui Dumnezeu	4
Domnul Isus vrea să locuiască și la tine.....	4
Începe ziua ascultându-L pe Dumnezeu.....	4
Mana.....	4
Marta și Maria	5
La picioarele Domnului.....	5
Un lucru este necesar.....	5
Cuvântul dă bucurie, putere și orientare.....	6
3. Rugăciunea.....	6
Cuvântul și rugăciunea	6
Învață-ne să ne rugăm	7
Ce înseamnă să te rogi?	7
„Tatăl nostru” nu este o „rugăciune standard”	7
Tatăl.....	7
Sfințească-se Numele Tău	8
Vie împărăția Ta.....	8
Pâinea noastră cea necesară, dă-ne-o nouă zilnic.....	8
Nu numai de pâine.....	8
Ne iartă nouă păcatele noastre.....	8
Amintirea de păcat	8
Iertarea lucrează dragoste.....	9
Păcatul și mărturisirea	9
Iertându-i pe ceilalți	9

Partea a 2-a: Cum lucrezi tu la ea?

Nu ne duce în ispită.....	10
O ilustrație.....	10
Lecția ilustrației.....	10
O povară a rugăciunii.....	11
Răbdare.....	11
Rugăciunea unui om neprihănit.....	11
Rugăciunea comună.....	11
Rugăciunea cu încredere.....	12
4. Duhul Sfânt.....	12
Rugăciunea pentru primirea Duhului Sfânt.....	12
Primirea Duhului Sfânt.....	13
Duhul de filiație.....	13
Botezul în Duhul Sfânt.....	13
5. Și mai multe resurse.....	13
Cum merge mai departe.....	13
Încă o dată: hanul.....	14
Două cărți ale Bibliei pentru început.....	14
Rugăciune.....	15

Introducere

În prima parte a acestui studiu despre formarea unei relații cu Domnul Isus, am arătat că intrarea într-o relație cu El nu pornește de la mine și de la tine, ci de la El. Pentru a ilustra acest lucru, am folosit istorisirea pe care Domnul Isus o relatează în Luca 10 (Lc. 10.30-37). Din această istorisire reiese clar că o relație cu Domnul Isus nu putea să apară decât pentru că El ne-a căutat. Și noi, ca și omul din istorisire, căzusem în mâinile tâlharilor. Samariteanul milostiv este o imagine frumoasă a Domnului Isus. El se îngrijește de acest om și îl duce la un han. Îi dă chiar și bani hangiului pentru a avea grijă de om, pentru perioada în care el însuși călătorește.

1. Menținerea relației

Cuvântul lui Dumnezeu și rugăciunea

Relatarea despre samariteanul milostiv este urmată de două pasaje importante, care se potrivesc de minune. În primul pasaj este vorba despre auzirea Cuvântului lui Dumnezeu (Lc. 10.38-42), iar în al doilea pasaj este vorba despre rugăciune (Lc. 11.1-13). În Luca 10.35 citim că samariteanul milostiv dă doi dinari hangiului pentru îngrijirea omului rănit. Acești doi dinari pot fi văzuți ca o imagine frumoasă a Cuvântului lui Dumnezeu și a rugăciunii. Domnul Isus a „lăsat în urmă” aceste două mijloace atunci când S-a întors la cer, pentru a putea menține relația cu El.

Călăuzirea prin Duhul Sfânt

În Luca 11.13 citim ceva despre Duhul Sfânt în legătură cu ajutorul primit prin rugăciune. Aceasta arată că o condiție importantă pentru o relație vie cu Domnul Isus și cu Dumnezeu Tatăl este folosirea celor două ajutoare, Cuvântul lui Dumnezeu și rugăciunea, sub călăuzirea Duhului Sfânt; ajutorul din partea Duhului Sfânt este esențial în citirea Cuvântului lui Dumnezeu și în rugăciunea adresată lui Dumnezeu.

Prin urmare, pentru o viață creștină echilibrată, atât Cuvântul lui Dumnezeu, cât și rugăciunea sunt instrumente indispensabile. Pentru a le folosi în mod corespunzător și optim, avem nevoie de călăuzirea Duhului Sfânt. Duhul Sfânt a venit să locuiască în tine după ce te-ai convertit și ai primit cu credință Evanghelia mântuirii (Ef. 1.13). El vrea să te ajute să trăiești ca un creștin credincios. Prin El vei putea să ascuți Cuvântul lui Dumnezeu și să discuți totul cu Tatăl tău ceresc prin rugăciune.

Mai întâi, aș dori să citesc cu tine cele două pasaje despre Cuvântul lui Dumnezeu și despre rugăciune. Mai întâi pasajul din Luca 10:

„Și a fost că, pe când mergeau, El a intrat într-un sat. Și o femeie cu numele Marta L-a primit în casa ei. Și ea avea o soră, numită Maria, care, așezând-se și ea la picioarele lui Isus, asculta cuvântul Său. Marta însă era ocupată cu multă slujire; și, apropiindu-se, a spus: „Doamne, nu-ți pasă că sora mea m-a lăsat să slujesc singură? Spune-i deci să mă ajute”. Dar Isus, răspunzând, i-a spus: „Marto, Marto, pentru multe te îngrijorezi și te tulburi tu; dar un singur lucru este necesar: și Maria a ales partea cea bună, care nu i se va lua.” (Lc. 10.38-42).

Acum, partea din Luca 11:

„Și a fost că, pe când Se ruga El într-un loc, când a încetat, unul dintre ucenicii Săi I-a zis: «Doamne, învață-ne să ne rugăm, cum i-a învățat și Ioan pe ucenicii lui». Și El le-a spus: «Când vă rugați, spuneți: ,Tată, sfințească-se Numele Tău; vie Împărăția Ta; pâinea noastră cea necesară, dă-ne-o nouă zilnic. Și ne iartă nouă păcatele noastre, pentru că și noi iertăm oricui

Partea a 2-a: Cum lucrezi tu la ea?

ne este dator. Și nu ne duce în ispită’». Și le-a zis: «Cine dintre voi, având un prieten, va merge la el la miezul nopții și îi va spune: ‚Prietene, împrumută-mi trei pâini, pentru că un prieten de-al meu a venit la mine din călătorie și n-am nimic să-i pun înainte‘; și cel dinăuntru, răspunzând, va spune: ‚Nu mă supăra; ușa este deja închisă și copiii mei sunt cu mine în pat; nu pot să mă ridic să-ți dau‘? Vă spun: chiar dacă nu se va ridica să-i dea pentru că este prietenul său, totuși, pentru stăruința lui supărătoare, se va ridica și îi va da oricâte are nevoie. Și Eu vă spun: Cereți, și vi se va da; căutați, și veți găsi; bateți, și vi se va deschide. Pentru că oricine cere primește; și cine caută găsește; și celui care bate i se va deschide. Și cine dintre voi, care este tată, dacă îi va cere fiul pâine, el îi va da o piatră? sau un pește și, în loc de pește, îi va da un șarpe? sau, de asemenea, dacă îi va cere un ou, îi va da un scorpion? Deci, dacă voi, fiind răi, știți să dați daruri bune copiilor voștri, cu cât mai mult Tatăl cel din cer va da Duh Sfânt celor care-L cer de la El?»”. (Lc. 11.1-13).

2. Cuvântul lui Dumnezeu

Domnul Isus vrea să locuiască și la tine

Cât de important este să ascuți de Cuvântul lui Dumnezeu este frumos ilustrat de scena din casa din Betania. Domnul Isus sosește în sat. Marta Îl primește ospitalier în casa ei. Casa ei este deschisă pentru Domnul. Ar fi frumos dacă Domnul Isus ar fi la fel de binevenit în casa ta sau în camera ta. Tu te bucuri că El vine la tine și vrei să-I deschizi casa ta. Dar, dacă ești complet sincer, poate că mai sunt încă câteva lucruri care Îl împiedică pe Domnul, ca să spunem așa, să Se bucure să fie cu tine?

Domnul Isus spune în Ioan 14 care este condiția prealabilă pentru a putea „intra” la tine: „Dacă Mă iubește cineva, va păzi Cuvântul Meu, și Tatăl Meu îl va iubi; și Noi vom veni la el și ne vom face locuința la el” (Ioan 14.23). Marea caracteristică a ascultării de Cuvântul lui Dumnezeu este că o facem pentru că Îl iubim pe Domnul Isus. Este Cuvântul Celui care ne iubește atât de mult și care ne-a căutat în nenorocirea noastră, atunci când am căzut în mâinile tâlharilor.

Începe ziua ascultându-L pe Dumnezeu

Ce poate fi mai explicabil și mai ușor de înțeles decât dorința de a-L cunoaște mai bine pe Binefăcătorul tău, care te-a salvat de la o moarte sigură? Gândește-te ce loc ocupă Cuvântul lui Dumnezeu în viața ta. Care este primul lucru pe care îl faci când te trezești dimineața? Pentru mulți oameni, smartphone-ul lor este ultimul lucru pe care îl văd seara și primul lucru pe care îl văd dimineața. Poate că acest lucru este valabil și pentru tine. Sau primul lucru pe care îl faci dimineața este să iei Biblia, pentru a auzi ce are Dumnezeu să-ți spună?

Pentru Domnul Isus, acesta din urmă a fost cazul, atunci când a fost pe pământ ca Om. Poți citi aceasta în Isaia 50: „DOMNUL Dumnezeu mi-a dat limba unui ucenic, ca să știu cum să ajut cu un cuvânt pe cel obosit. El îmi trezește dimineață după dimineață, îmi trezește urechea, ca să ascult ca un ucenic” (Is. 50.4). Dacă începi ziua în acest fel, vei ști și ce să faci în timpul zilei. În toate evenimentele (venite deodată) care se pot întâmpla, în situațiile neașteptate în care te afli, Cuvântul devine lumină pentru tine pe calea ta (Ps. 119.105).

Mana

În Exodul 16 citim de ce israeliții, după ce s-au mutat din Egipt în pustiu, trebuiau să iasă din cortul lor dis-de-dimineață pentru a aduna mana. Trebuiau să facă acest lucru dimineața, pentru

Partea a 2-a: Cum lucrezi tu la ea?

că soarele nu era încă sus pe cer. Când soarele devenea fierbinte, mistuia mana și nu mai rămânea nimic. Există o zicală care spune că dimineața are aur în gură.

Dar asta nu înseamnă că nu poți să dormi mai mult din când în când. Este vorba de atitudinea ta față de viață. Să-ți începi ziua cu Dumnezeu este important pentru o relație bună cu El: mai întâi ascultă netulburat vocea Lui, ceea ce vrea să-ți spună prin Biblie. Se știe că mulți dintre marii bărbați și femei de credință cunoscuți în istoria bisericii s-au trezit devreme. În afară de liniștea care atunci este adesea încă în jurul tău, ești și odihnit și poți „asculta” bine.

Marta și Maria

Maria, sora Martei, despre care citim și în Luca 10, știe ce înseamnă să ascuți. Ea stă la picioarele Domnului, ceea ce înseamnă că ia locul unui discipol. Marta este altfel. Ea slujește. Maria și Marta sunt uneori puse în contrast. De obicei, Marta este oarecum luminată negativ. Să fie asta pentru că ea slujește? Nu, nu este așa. Când citești Ioan 12, unde Domnul Isus S-a întors în această casă, unde era și Lazăr cel înviat din morți, citești din nou că Marta slujește (Ioan 12.1,2). Este bine să-L slujești pe Domnul. Dar trebuie să fie făcut în mod corect și nu trebuie să Îl ocărăști pe Domnul. Marta face aceasta din urmă și Domnul o mustră pentru aceasta. El prețuiește slujirea ei, nu reproșurile ei.

Ceea ce putem învăța de la Marta este slujirea pe care o face cu mâinile ei. Ceea ce putem învăța de la Maria este să ascultăm ceea ce face cu inima ei. Mâinile Martei și inima Mariei aparțin împreună. Putem învăța de la ele, că a face ceva pentru Domnul are valoare doar dacă este făcut dintr-o atitudine de liniște, stând la picioarele Domnului. De aceea, aș vrea să vorbesc în special despre atitudinea Mariei. Domnul mai spune despre ea că a ales partea cea bună, adică să stea la picioarele Domnului Isus!

La picioarele Domnului

În primul rând, aș vrea să subliniez că Maria este găsită de trei ori la picioarele Domnului Isus. Aici, în Luca 10, este pentru a-I asculta cuvântul. În Ioan 11, ea vine să își pună durerile și lacrimile la picioarele Domnului (Ioan 11.32). În Ioan 12, ea vine să I se închine - acesta este sensul ungerii picioarelor Lui (Ioan 12.3). Nu există un loc mai bun pentru noi decât la picioarele Domnului Isus.

Cum formezi și menții tu o relație cu Domnul Isus? Stând la picioarele Lui! Cât timp îți rezervi pentru acest lucru? Ai nevoie de mult timp pentru activitățile tale zilnice. Dacă ești la școală sau la cursuri de pregătire profesională, trebuie să-ți faci temele și să studiezi pentru a ține pasul. Dacă studiile tale întârzie, vor exista consecințe neplăcute. Chiar dacă lucrezi, se așteaptă de la tine să ții pasul în specialitatea ta, pentru a putea face bine lucrul și în viitor. Învățarea pe tot parcursul vieții este un concept care este adesea menționat în acest context.

Același principiu se aplică și unui creștin credincios: pentru „a ține pasul”, este mai mult decât necesar să citești Biblia. Numai în Biblie poate creștinul, fără nicio îndoială, să se încreadă. Ea îi îndreaptă privirea spre Domnul Isus. Cel care Îl are în vedere pe El are o privire bună și asupra propriei sale vieți.

Un lucru este necesar

Domnul Isus îi spune Martei că doar „un” sau un singur lucru este necesar. Doar „un singur lucru”! Tot ceea ce adaugi sau reduci este prea mult. Nu este vorba de un singur lucru și puțin din altceva în plus. Nu, un singur lucru exclude orice altceva. Dacă adaugi ceva, nu mai este

Partea a 2-a: Cum lucrezi tu la ea?

„unul singur”. Asta nu înseamnă că nu trebuie să mai faci nimic altceva, decât să studiezi Biblia toată ziua. Este vorba de a face toate activitățile tale zilnice cu și pentru Domnul Isus.

Pavel a înțeles acest lucru. Viața lui a fost complet schimbată prin întâlnirea cu Domnul Isus și, de la acea întâlnire, ea a constat doar dintr-un „singur lucru”. El o exprimă astfel: „dar una fac: uitându-le pe cele din urmă și întinzându-mă spre cele dinainte, alerg drept spre țintă, pentru premiul chemării de sus a lui Dumnezeu, în Hristos Isus” (Filip. 3.13b,14). Asta a spus Pavel, omul care era incredibil de ocupat, care avea atât de multe activități și care, totuși, dorea să ajungă la atât de mulți oameni cu Evanghelia și să învețe atât de multe biserici.

Sper că nu ești preocupat cu lucrurile tale, ci cu lucrurile Domnului. Cât de frumos ar fi dacă, pe lângă activitățile de la școală sau de la serviciu, ai avea timp să slujești celor în vârstă, să trimiți un mesaj de mângâiere cuiva aflat în nevoie, să ajuți la evanghelizare sau la lucrarea pentru copii. Toate aceste activități își au rostul lor doar dacă le faci cu și pentru Domnul Isus. Toate aceste alte lucruri, cum ar fi studiile sau munca, te pot îngrijora și preocupa atât de mult încât îți răpesc binecuvântarea de a-ți consolida relația cu Domnul. Numai la picioarele Lui ajungi să-L cunoști cum se cuvine.

Cuvântul dă bucurie, putere și orientare

Vreau să ai experiența lui Ieremia: „Cuvintele Tale au fost găsite și eu le-am mâncat; și cuvântul Tău a fost pentru mine veselia și bucuria inimii mele” (Ier. 15.16). Cum procedezi tu cu Cuvântul? Citești Cuvântul, mănânci Cuvântul, adică îl absorbi?

Îl bei, adică îl citești cu o inimă care tânjește după o reîmprospătare? Sau îl accepți doar ca fiind util? Dacă ai spiritul Mariei, atunci bei Cuvântul, fiecare literă a lui. Cuvântul îți dă putere. Cuvântul te face să te bucuri de relația ta cu Domnul Isus. Ești zidit prin el.

Nimic altceva în afară de Cuvânt nu-ți dă o temelie în viața ta. Te confrunți cu teorii nebiblice la școală și, de asemenea, în mediul tău de lucru, cum ar fi teoria evoluției și egalitatea între sexe. Cuvântul este singurul lucru care te poate salva de la pierderea cumva a credinței. Ai de-a face cu Cuvântul viu și nepieritor al lui Dumnezeu. Acest Cuvânt nu se schimbă. El oferă sprijin și ușurare tinerilor și bătrânilor în orice etapă a vieții - ușoară sau dificilă.

3. Rugăciunea

Cuvântul și rugăciunea

Al doilea mijloc de ajutor - vizibil în imaginea celui de-al doilea dinar dat de samariteanul milostiv hangiului pentru îngrijirea omului rănit - pentru a menține o relație vie cu Domnul Isus și cu Dumnezeu Tatăl este rugăciunea. Cuvântul lui Dumnezeu vorbește pe larg despre rugăciune. În Biblie citim adesea despre legătura dintre Cuvânt și rugăciune, de exemplu în Faptele apostolilor 6 și 1 Timotei 4 (Fapt. 6.4; 1 Tim. 4.5).

Este specific pentru Luca să reunească în Evanghelia sa teme care se potrivesc între ele. Unul dintre primele rezultate ale citirii Cuvântului lui Dumnezeu, adică ale ascultării „glasului” Domnului, este că vrei să răspunzi cu ceva. Într-o relație, cel puțin două persoane sunt prezente și active. Este minunat să ai o relație vie cu Domnul Isus, în care nu numai că Îl ascuți, dar și vorbești cu El.

Învățã-ne sã ne rugãm

În Luca 11, Domnul este în rugãciune (Lc. 11.1). Dupã ce S-a oprit din rugãciune, unul dintre ucenicii Sãi pune întrebarea: „Doamne, învãțã-ne sã ne rugãm”. Existã cãteva lucruri practice pe care le putem învãța din acest verset. În primul rând, vezi exemplul Domnului: El Se roagã. Cãt de importante sunt exemplele bune! În al doilea rând, exemplul Sãu evocã cererea de a învãța sã ne rugãm. În al treilea rând, observã cã aceastã întrebare vine de la unul dintre ucenicii Sãi, nu de la toți. Acest lucru aratã cã este vorba de cererea ta personalã adresatã Lui, pentru a te învãța cum sã te rogi.

Ce înseamnã sã te rogi?

Rugãciunea este ceva ce faci, pentru cã știi cã ai nevoie de ajutor. Rugãciunea este, de fapt, viața ta, este respirația sufletului tău. Aici, Domnul Isus este exemplul desãvârșit. Am subliniat deja acest lucru. În Psalmul 109 citim despre El: „Dar Eu [sunt] rugãciunea” (Ps. 109.4). Întreaga viață a Domnului a fost rugãciune. El era în contact permanent cu Tatãl Sãu. Acest lucru nu înseamnã cã trebuie sã ai mereu mâinile încrucișate; te poți ruga mult și fãrã sã ai mâinile încrucișate.

În timp ce citești aceste rânduri, o rugãciune permanentã poate pleca din inima ta cãtre Dumnezeu: „Tatã, Te rog sã-mi arãți ce vrei sã faci cu viața mea”. Pentru cã, din momentul în care L-ai ales pe Domnul Isus, nu ai vrut sã trăiești pentru tine însuși. Dumnezeu vrea sã facã ceva cu viața ta. El vrea sã-ți umple viața cu împlinirea voii lui Dumnezeu. O astfel de viață îți oferã cea mai mare satisfacție posibilã.

„Tatãl nostru” nu este o „rugãciune standard”

Înainte de a parcurge cu tine rugãciunea cu care Domnul vrea sã ne învețe cum sã ne rugãm, este bine sã știm cã Domnul Isus nu ne prezintã o „rugãciune formular” sau o „rugãciune standard”. Acest lucru devine clar atunci când comparãm rugãciunea de aici, din Luca 11, cu rugãciunea din Matei 6 (Mt. 6.5-15). Diferențele dintre aceste douã redãri ale instrucțiunilor Domnului aratã cã nu este intenția Domnului de a ne face sã ne rugãm cu exact aceleași cuvinte. Mai degrabã, în ambele pasaje, Domnul aratã ce înseamnã rugãciunea.

Tatãl

Domnul Isus Își începe instruirea despre rugãciune cu numele Tatãlui: „Când vã rugați, spuneți: Tatã”. Cei care au o relație vie cu Domnul Isus se pot adresa lui Dumnezeu cu numele de Tatã. Aproape cã nu existã nimic mai frumos într-o familie decãt atunci când copiii se pot adresa în mod spontan și deschis tatãlui lor. Un tânãr, pe care l-am întâlnit odatã, avea un caracter destul de nervos și nesigur. Mi s-a spus cã acest lucru se datora faptului cã fusese respins de tatãl sãu. Oricãt de mult ar fi încercat sã fie primit de tatãl sãu, era mereu respins. Un tatã mi-a spus cã i-a mărturisit cu lacrimi în ochi unuia dintre copiii sãi cã nu i-a acordat niciodatã cu adevãrat atenție. Fiecare tatã știe cum poate eșua ca tatã.

Domnul Isus te învãțã sã te rogi unui Tatã care nu dã greș. Acest Tatã știe exact de ce ai nevoie. Poți merge la El în mod liber. În Efeseni 2 se spune foarte frumos, cã avem acces la Tatãl prin „un singur Duh” (Ef. 2.18). Voi mai spune cãteva lucruri despre Duhul Sfânt la sfârșitul acestui studiu.

Acest Tatã este prezent pentru tine în orice moment al zilei și al nopții; poți sã apelezi la El în orice moment. El nu este niciodatã prea ocupat, El este întotdeauna „online” și disponibil. El nu este un Dumnezeu care doarme, un Dumnezeu care lipsește din cauza cãlãtoriilor sau din

Partea a 2-a: Cum lucrezi tu la ea?

alte motive (1 Împ. 18.27). „În felul acesta”, le spune Domnul Isus ucenicilor Săi, „poți merge la Dumnezeu și-L poți numi Tatăl tău”.

Sfințească-se Numele Tău

După ce te-ai adresat lui Dumnezeu ca Tată al tău, primele cuvinte ale rugăciunii tale sunt adresate acestui minunat Nume de Tată. Domnul Isus te învață să spui mai întâi, în legătură cu acest Nume: „Sfințească-se Numele Tău”. Ceea ce poți învăța imediat în timp ce te rogi este că sfințenia Numelui Tatălui este pe primul loc. Sfânt înseamnă că se ocupă un loc special. Numele Tatălui este unic. Acordând Numelui Său acel loc special în viața ta și orientându-ți viața spre El, crești în relația ta cu Domnul Isus. În timp ce atât de mulți oameni din lume nu iau în considerare Numele Tatălui, tu o faci. La urma urmei, tu ești cu totul altfel.

Vie împărăția Ta

Când te rugi „Vie împărăția Ta”, pentru tine astăzi înseamnă că Îl rogi pe Tatăl, de exemplu: „Te rog să-mi spui ce am de făcut. Nu vreau să-mi mai iau viața în propriile mele mâini și să o modelez așa cum cred eu că e mai bine. Vreau ca Împărăția Ta, Tată, să devină vizibilă în viața mea și ca Tu să conduci viața mea și a familiei mele.”

Pâinea noastră cea necesară, dă-ne-o nouă zilnic

Aceasta înseamnă că învățăm să ne bazăm pe Tatăl pentru fiecare bucată de pâine de care avem nevoie. Acest lucru este destul de dificil pentru noi. Cei mai mulți dintre noi au un venit regulat. De obicei, soldul bancar nu este un motiv de panică imediată, chiar dacă suntem pe minus. Dacă ne dorim ceva pentru care nu avem bani, putem împrumuta bani. De ce ar trebui să depindem de Dumnezeu? Faptul că trăim în societatea bunăstării L-a împins (inconștient?) pe Dumnezeu la marginea existenței noastre. Când ne dăm seama de acest lucru, nu ar trebui să ne rugăm cu atât mai mult să rămânem conștienți că depindem de El în toate?

Nu numai de pâine

Nu depindem de Dumnezeu doar în ceea ce privește lucrurile materiale, ci, bineînțeles, și în ceea ce privește lucrurile spirituale. Căci „omul nu va trăi numai cu pâine, ci cu orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu” (Mt. 4.4). Apoi, când te ridici, te rogi: „Tată, mai dă-mi un cuvânt de la Tine pentru astăzi”. Trebuie să învățăm să punem această întrebare în fiecare zi. Atunci vom ști și noi cum să vorbim celor obosiți la momentul potrivit, așa cum am citat deja din Isaia 50. Când ai învățat să ascuți, poți dăruia ceva oamenilor pe care îi întâlnești.

Ne iartă nouă păcatele noastre

Următorul lucru pe care Domnul ne învață să îl cerem prin rugăciune este: „Și ne iartă nouă păcatele noastre, pentru că și noi iertăm oricui ne este dator”. Să trăiești știind că păcatele tale sunt iertate este un mare privilegiu. Îți dai seama că Dumnezeu nu-ți mai impută păcatele tale și că ele au dispărut, pentru totdeauna, și că El nici nu va mai reveni la ele?

Amintirea de păcat

Acest lucru nu înseamnă că Dumnezeu nu ne mai amintește deloc de păcatele noastre. Uneori este necesar. El nu face acest lucru pentru a ne da peste nas cu acele păcate, așa cum noi putem face altora. Și nici nu face acest lucru pentru a ni le imputa, până la urmă. Pavel își amintește foarte bine cine a fost el înainte de convertire, chiar dacă este aproape la sfârșitul vieții sale (1

Tim. 1.13). Iertarea nu înseamnă că tu nu trebuie să nu mai vorbești despre păcatele din trecut. Este vorba despre modul în care o faci. În cartea a 5-a a lui Moise (Deuteronomul) poți citi că Moise parcurge din nou întreaga istorie a poporului Israel. El face acest lucru pentru a le reaminti cine sunt ei prin natura lor și cum a procedat Dumnezeu cu ei. Acest fel de a proceda este bun și pentru noi.

Iertarea lucrează dragoste

Cu cât devii mai conștient de tot ceea ce ți s-a iertat, cu atât mai mare va fi devotamentul tău față de Domnul Isus și dragostea ta pentru El. Un exemplu minunat în acest sens îl găsești în Luca 7 (**Lc. 7.36-50**). Acolo citești despre o femeie, despre care Domnul Isus spune: „Iertate sunt păcate ei cele multe, pentru că a iubit mult” (**Lc. 7.47**). Este o propoziție ciudată. Înseamnă că această femeie Îl iubea foarte mult pe Domnul Isus, pentru că era conștientă de cât de mult o iertase El.

Păcatul și mărturisirea

Știi tu câte păcate ți-au fost iertate? Sunt cu adevărat nenumărate. Poate că te gândești doar la anumite fapte care nu au fost acceptabile. Dumnezeu vede lucrurile altfel. El spune că tot ceea ce nu ai făcut în ascultare de El este păcat (**1 Ioan 3.4b**). În același mod, tot ceea ce nu ai făcut prin credință este păcat (**Rom. 14.23**).

Totul ți-a fost iertat, totul a fost îndepărtat (**Mic. 7.19**). Chiar și păcatele pe care nu ți le amintești sau nu știi că sunt păcate sunt iertate. Dumnezeu nu-și mai amintește de păcatele tale. Fiind conștient de aceasta poți merge la Dumnezeu în orice moment. Păcatele pe care le știi, trebuie să I le mărturisești. Dacă nu faci asta, Dumnezeu nu poate avea relații cu tine. Nu vei fi fericit. Aceste păcate te apasă ca o povară.

David a experimentat acest lucru după ce a comis adulter cu Batșeba. În Psalmul 32 poți citi cum s-a simțit el după ce a comis acest păcat teribil (**Ps. 32.3,4**). La început, el a „acoperit” păcatul, nu l-a mărturisit, ci a tăcut. În 2 Samuel 11 poți citi că a pus chiar să-l ucidă pe soțul Batșebelei, pentru ca păcatul său să nu fie descoperit (**2 Sam. 11.14-25**).

După aceste fapte îngrozitoare, el a simțit că i se mistuie oasele. A simțit că mâna lui Dumnezeu apasă greu asupra lui. Apoi a venit momentul în care și-a mărturisit păcatul. L-a mărturisit și a spus: „Ți-am făcut cunoscut păcatul meu și nu mi-am acoperit nelegiuirea” (**Ps. 32.3-5**). Atunci a putut spune că Dumnezeu l-a înconjurat „cu cântări de mântuire” (**Ps. 32.7b**). Atunci bucuria lui s-a întors.

În 1 Ioan 1 se spune: „Dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios și drept ca să ne ierte păcatele și să ne curățească de orice nedreptate” (**1 Ioan 1.9**). Știi tu ce înseamnă să fi primit iertarea păcatelor? Înseamnă că poți răsufli ușurat. Este conștientizarea faptului că nu mai există nimic care să-ți împovăreze conștiința. Înseamnă, de asemenea, să ai o relație de viață „fără nori” cu Domnul Isus și cu Dumnezeu Tatăl.

Iertându-i pe ceilalți

Dacă știm că Dumnezeu ne iartă păcatele, atunci aceasta trebuie să aibă un efect și asupra altora. Domnul adaugă în această „rugăciune model”: „pentru că și noi iertăm oricui ne este dator”. Aceasta este uneori dificil. Există cineva care s-a purtat urât cu tine, a spus lucruri neplăcute despre tine sau ți-a făcut ceva, ce nu poți suporta? În unele cazuri, de exemplu în cazul victimelor incestului, poate fi un proces lung și dificil să ierți persoana care ți-a făcut aceasta.

Partea a 2-a: Cum lucrezi tu la ea?

Adesea, poate fi de ajutor dacă făptașul sau făptașa îți mărturisește păcatul și el sau ea recunoaște ce ți-a făcut. Cu regret, acest lucru nu este întotdeauna așa.

Ceea ce vrea să spună Domnul este că atitudinea celor care au fost nedreptățiți ar trebui să fie una de iertare. Suntem noi pregătiți să iertăm? Știu un bătrân care i-a spus odată unei doamne, care simțea că a fost tratată foarte rău: „Nu uita niciodată ce ți s-a făcut”. Acest om era el însuși foarte amărât și nu avea nicio idee despre iertare. Dacă am stabilit o relație cu Domnul Isus, putem ierta. Întrebarea este: suntem și noi dispuși să facem aceasta? Cine este copil al lui Dumnezeu și își dă seama că totul i-a fost iertat de Dumnezeu, va ajunge să-i ierte pe alții.

Nu ne duce în ispită

Tu poți fi „ispitit”. A fi ispitit înseamnă că ești tentat să păcătuiești, să faci ceva ce nu ai voie să faci ca credincios. Banii pot fi o ispită. Cum îți cheltuiești banii? În tot felul de jocuri de noroc și loterii? Investești bani pentru a câștiga și, de preferință, pentru a câștiga cât mai mult posibil. Apoi, când ai câștigat premiul cel mare, trebuie să dai cu generozitate înaintea Domnului. Dar Domnul nu vrea să te îmbogățească în acest mod. Asta este ceea ce face diavolul. Domnul vrea ca noi să muncim pentru banii noștri, să îi câștigăm. „Nu ne duce în ispită” este o rugăciune pe care Domnul ne învață să o rostim, pentru că El știe cât de slabi suntem în fața ispitelor în care vrea să ne ducă diavolul.

Poate că poți învăța bine. Atunci există un mare pericol să folosești mintea, pe care ți-a dat-o Domnul, pentru a străluci. „Nu ne duce în ispită” se aplică și la a nu merge împreună cu mulțimea care cedează în fața mesajelor publicitare, care prezintă un lucru mai frumos decât altul. Publicitatea exercită adesea o influență rafinată asupra dorințelor oamenilor. Dacă înghiți mult din ea și te lași influențat de ea, devine foarte dificil să te rogi: „Nu ne duce în ispită”.

Internetul este o mare sursă de site-uri sexuale și pornografice, pe care oamenii le vizitează fără să se simtă rușinați. După cum am menționat mai devreme, internetul oferă posibilitatea de a vizita nenumărate site-uri care îți influențează și îți poluează gândurile. Cu internetul disponibil oricând și oriunde pe propriul smartphone și chiar cu o funcție de incognito, toate obstacolele împotriva acestuia sunt înlăturate. Fii conștient că trăiești într-o lume otrăvită de sex. „Nu ne duce în ispită” se poate rosti tocmai în ceea ce privește aceste dorințe. Dacă rămâi sau devii pur în gândire, trebuie să rămâi și în acțiuni.

O ilustrație

După învățătura Sa despre rugăciune, Domnul povestește despre un prieten care a vizitat un alt prieten. Prietenul care îl vizitează spune: „Am fost vizitat de un prieten și acum nu am nimic de pus în fața acestui om. Pot, te rog, să împrumut de la tine trei pâini?”. Domnul relatează această întâmplare ca o ilustrare a modului în care pot sta lucrurile în relațiile pământești. Dacă ai nevoie de ceva, pentru că nu ai acel ceva, poți merge la un prieten și cere. Acest lucru poate fi destul de dificil pentru prieten sau prietenă. El îți va spune și acest lucru. Îți reproșează că vii la o oră nepotrivită și refuză să se ridice din pat.

La Tatăl tău ceresc nu vei experimenta acest lucru. El nu spune niciodată: „Nu Mă deranja”. Lui te poți adresa oricând!

Lecția ilustrației

Apoi, Domnul leagă următoarea lecție de ilustrație: „Vă spun: chiar dacă nu se va ridica să-i dea pentru că este prietenul său, totuși, pentru stăruința lui supărătoare, se va ridica și îi va da oricâte are nevoie” (Lc. 11.8). În relațiile pământești se întâmplă ca obrăznicia să facă pe cineva

Partea a 2-a: Cum lucrezi tu la ea?

să dea ceea ce i se cere. Există oameni care insistă atunci când oricine altcineva ar fi încetat de mult să mai ceară. Așadar, trebuie să te rogi fără să renunți. Te poți ruga cu certitudinea că rugăciunea ta va fi ascultată.

În Luca 18, Domnul Isus relatează istoria unei văduve, care se tot ducea la un anumit judecător, pentru a-i cere să-i facă dreptate (Lc. 18.1-8). Era un judecător care nu se temea de nimeni și nu se temea nici de Dumnezeu. În cele din urmă s-a săturat de această femeie. Dar pentru că femeia a insistat cu încăpățănare, în cele din urmă îi face dreptate. Domnul încheie această povestire cu această aplicație: „Și Dumnezeu nu-i va răzbuna pe aleșii Săi, care strigă către El zi și noapte, deși rabdă îndelung pentru ei? Vă spun că le va face dreptate curând.” (Lc. 18.7,8a).

O povară a rugăciunii

Poate că tu cunoști în jurul tău și oameni care nu-L cunosc pe Domnul și care contează cu adevărat pentru tine. Poate fi vorba de un membru al familiei, de soțul tău, de soția ta, de un copil sau de cineva de la școală sau de la serviciu. Ai un motiv de rugăciune pentru o astfel de persoană? Te-aș îndemna să te rogi pentru acea persoană sau acele persoane, cu perseverență și fără rezerve. Știi de ce este permis acest lucru? Nu pentru a-L convinge pe Dumnezeu, ci pentru a învăța că Dumnezeu este un Dumnezeu dăruitor și împlinitor al rugăciunii.

Răbdare

S-ar putea să trebuiască să așteptați o vreme până când rugăciunea ta va fi ascultată. Aceasta a fost experiența lui Daniel. El era în mare nevoie și s-a rugat. După trei săptămâni, răspunsul a venit. Răspunsul a întârziat trei săptămâni, pentru că în cer se dădea o bătălie. Așa se spune în Daniel 10 (Dan. 10.2,12). Fii sigur că rugăciunea face cerul să se miște. Dumnezeu răspunde la rugăciune, dar ea îl face și pe diavol și toate puterile lui să fie active. Diavolul, bineînțeles, în sens negativ. El vrea să te oprești. Dumnezeu vrea rugăciune și pe această bază vrea să acționeze pentru binele copiilor Săi.

Rugăciunea unui om neprihănit

Domnul continuă cu îndrumările Sale despre rugăciune. El spune: „Cereți, și vi se va da” (Lc. 11.9). Dar nu întotdeauna primești ceea ce ceri. Iacov 4 spune că te poți ruga și totuși să nu primești nimic (Iac. 4.3). Iacov spune că, dacă te rogi greșit, rugăciunea ta nu va fi ascultată. Te rogi greșit atunci când vrei să primești ceva pe care să îl folosești pentru pasiunile tale. Astfel de rugăciuni sunt rugăciuni pur egoiste, în care ești preocupat doar de propriul avantaj.

Suntem capabili să folosim greșit rugăciunea în acest fel. Rugăciunea la care Dumnezeu răspunde este rugăciunea celor drepți. Iacov vorbește despre o astfel de persoană neprihănită în scrisoarea sa, și anume Ilie (Iac. 5.16,17). O persoană neprihănită (dreaptă) este una a cărei viață este mai presus de orice reproș. Dacă în viața ta există lucruri care nu sunt bune și vii la Dumnezeu cu dorințele tale, Dumnezeu îți va spune că trebuie mai întâi să te debarasezi de lucrurile greșite din viața ta. După ce ai făcut acest lucru și, din câte știi, totul este în regulă, atunci du-te și roagă-te. Ilie s-a rugat și a fost ascultat; s-a rugat din nou și a fost ascultat din nou.

Rugăciunea comună

Pe lângă viața de rugăciune personală, este important să participi și la întâlnirile de rugăciune ale bisericii (adunării) locale. În Matei 18 este vorba despre faptul că biserica se adună pentru a se ruga (Mt. 18.19,20). Atunci când biserica se adună recunoscând autoritatea pe care Domnul

Partea a 2-a: Cum lucrezi tu la ea?

Isus o are acolo, credincioșii pot ști că Domnul Isus este în mijlocul lor. Acesta este un mare privilegiu, care - având în vedere că la întâlnirile de rugăciune participă adesea foarte puțini - este mult prea puțin apreciat.

Și *cum* se face rugăciunea? Uneori, nu putem să nu avem impresia că se abordează o anumită listă de persoane și de subiecte; atunci este greu să vorbim de o rugăciune cu adevărat venită dintr-o inimă efervescentă. Acest lucru se datorează probabil faptului că suntem puțin impresionați de nevoia care există. Nevoia te învață să te rogi. Când Petru era în închisoare, biserica s-a rugat cu înflăcărare lui Dumnezeu pentru el. Această întâlnire nu a durat doar o oră, ci mai multe zile. În noaptea dinaintea execuției lui Petru, biserica s-a rugat chiar toată noaptea (Fap. 12.5-12).

Rugăciunea cu încredere

Când Domnul spune, după acest îndemn la rugăciune: „Căutați, și veți găsi”, înseamnă că în rugăciunea ta cauți voia lui Dumnezeu. În aceasta trebuie să perseverezi, așa cum spune apoi Domnul Isus: „Bateți, și vi se va deschide”. Continuă să bați, indiferent cât timp va dura, până când va veni răspunsul. Continuă să bați, până când ușa se va deschide.

Cu toții simțim îndoielile din inima noastră: da, dar asta, da, dar asta. Este atunci o întrebare, dacă ceea ce ne rugăm este încă viu pentru noi. De asemenea, te poți întreba, dacă mai tânjești după rugăciune. Dorul de a vorbi cu Dumnezeu este un semn al unei relații reale și vii cu Domnul Isus.

Așadar, să mergem la întâlnirile de rugăciune știind că Dumnezeu ne ascultă și că primim de la El ceea ce avem nevoie. El nu dă niciodată ceva greșit, atunci când Îi cerem ceea ce avem nevoie. Domnul ne arată ce face un tată pământesc: „Și cine dintre voi, care este tată, dacă îi va cere fiul pâine, el îi va da o piatră? sau un pește și, în loc de pește, îi va da un șarpe?” Dacă un fiu îi cere tatălui său lucruri hrănitoare, cu siguranță tatăl nu-i va da lucruri a căror valoare nutritivă este zero sau chiar otrăvitoare?

4. Duhul Sfânt

Rugăciunea pentru primirea Duhului Sfânt

Mai devreme în acest studiu ai văzut că o condiție prealabilă importantă pentru o relație vie cu Domnul Isus și cu Dumnezeu Tatăl este să te folosești de cele două instrumente - Cuvântul lui Dumnezeu și rugăciunea - sub îndrumarea Duhului Sfânt. În acest capitol vei afla mai multe despre cine este Duhul Sfânt și ce face El.

Domnul Isus leagă darul Duhului Sfânt cu învățătura Sa despre rugăciune, încheind astfel învățătura Sa despre rugăciune. El pornește de la exemplul Tatălui, care nu dăruiește lucruri inutile sau dăunătoare Fiului Său, când spune: „Dacă voi, fiind răi, știți să dați daruri bune copiilor voștri, cu cât mai mult Tatăl cel din cer va da Duh Sfânt celor care-L cer de la El!”. (Lc. 11.13).

Există multă confuzie și neînțelegere cu privire la Duhul Sfânt. Și, de asemenea, cu privire la acest verset. Întrebarea este, ce se înțelege aici prin rugăciunea pentru primirea Duhului Sfânt. Duhul Sfânt a venit să locuiască în Biserica de pe pământ și El locuiește și în credincioșii individuali. Acest lucru s-a întâmplat la zece zile după înălțarea Domnului Isus, în ziua Cincizecimii. Acest eveniment este descris în Faptele apostolilor 2. Ceea ce s-a întâmplat atunci este împlinirea directă a rugăciunii pe care Domnul îi învață pe ucenicii Săi să se roage aici, în

Luca 11.13. În Faptele apostolilor 1 îi vezi pe ucenici în rugăciune (Fap. 1.14), rugându-se fără îndoială ceea ce Domnul spune aici.

Primirea Duhului Sfânt

Așadar, cererea adresată Tatălui de a da Duhul Sfânt a primit deja un răspuns. Dar cum poți ști dacă tu personal ai primit Duhul Sfânt? Poți ști cu siguranță, dacă ai primit cu inima Evanghelia mântuirii tale (Ef. 1.13). Ce este această Evanghelie a mântuirii este scris în 1 Corinteni 15. Pentru că este atât de important, citez aceste versete: „Pentru că v-am dat întâi ce am și primit: că Hristos a murit pentru păcatele noastre, după Scripturi; și că a fost înmormântat; și că a înviat a treia zi, după Scripturi” (1 Cor. 15.3,4).

De ceea ce trebuie să te îngrijești este să fii plini de Duhul Sfânt (Ef. 5.18). Cu siguranță că te poți ruga pentru aceasta. În viața ta creștină este important ca Duhul Sfânt să poată lua în stăpânire pe deplin viața ta, adică să o poată controla pe deplin, și să aibă voie să facă aceasta.

Duhul de filiație

Efeseni 1.13 leagă mântuirea ta prin credință de afirmația că ai fost pecetluit de către Dumnezeu cu Duhul Sfânt al făgăduinței. Așa spune DUMNEZEU! Nu lăsa nimic și pe nimeni să-ți ia această asigurare. Duhul Sfânt este un „Duh înfiere, prin care strigăm: «Ava, Tată!»” (Rom. 8.15). Prin credința în Domnul Isus tu ești un fiu al lui Dumnezeu și „pentru că sunteți fii, Dumnezeu a trimis în inimile noastre pe Duhul Fiului Său, care strigă: «Ava, Tată!»”. (Gal. 4.6,7). Tu poți spune așa. Relația ta cu Dumnezeu este acum cea a unui fiu cu Tatăl său. Pentru a evita neînțelegerile, „fiu” nu se aplică doar unui bărbat credincios, ci și unei femei credincioase.

Botezul în Duhul Sfânt

Există încă multe discuții cu privire la botezul cu sau în Duhul Sfânt. Biblia nu vorbește niciodată despre o așa-numită „second blessing” („a doua binecuvântare”). Aceasta se referă la o experiență a botezului în Duhul Sfânt după ce ai primit deja Duhul Sfânt atunci când ai venit la credință. Efeseni 1.13 este clar în această privință. Nu te lăsa indus în eroare! Cu totul diferit este îndemnul de a fi umplut de Duhul Sfânt, așa cum se afirmă în Efeseni 5.18. Pentru a deveni umplut de Duhul Sfânt, nu trebuie să ne preocupăm de noi înșine, ci de Domnul Isus. Acesta este motivul pentru care Duhul Sfânt a venit pe pământ și trăiește în tine. În Ioan 16, Domnul Isus spune despre Duhul Sfânt: „Acela Mă va glorifica, pentru că va primi [sau: va lua] din ce este al Meu și vă va face cunoscut” (Ioan 16.14).

5. Și mai multe resurse

Cum merge mai departe

Ceea ce am scris ar trebui să te ajute să faci primii pași pe calea credinței. Calea pe care ai ales-o este calea vieții. Există incredibil de multe de văzut pe această cale; poți citi totul despre ele în Biblie. Atunci când citești Biblia, este de asemenea frumos dacă înțelegi ceea ce citești. Am scris explicații ale cărților din Biblie special pentru oameni ca tine. Epistola pe care ți-o recomand să o citești mai întâi este Epistola către Romani (vezi următorul link: https://www.mesagerul-crestin.net/carti/HTM/Romani_Koning.htm).

După cum am spus, totul se referă la Domnul Isus: El este centrul. Dacă citești ceva în Biblie despre viitor, este vorba despre viitorul Domnului Isus. El va împlini toate planurile lui

Partea a 2-a: Cum lucrezi tu la ea?

Dumnezeu. Știi care este lucrul minunat? Poți ști că ești legat cu El, pentru că te-ai dat în grija „Samariteanului milostiv”. Viitorul Domnului Isus este acum și viitorul tău. Asta este ceva! Vrei să știi cum te vede Dumnezeu acum? Privește la Domnul Isus și vei ști! Biblia spune că ești „iertat” sau „făcut plăcut în Cel Preaiubit” (Ef. 1.6). De neconceput, dar adevărat: Dumnezeu Însuși a spus-o.

Încă o dată: hanul

În relatarea despre samariteanul milostiv (vezi partea 1) citești că omul rănit a fost dus la un han. Domnul Isus vrea să te ducă și pe tine într-un astfel de loc. Am menționat deja că în acest han vezi o biserică (adunare) locală. Pentru a crește în relația cu Domnul Isus, este important să trăiești credința împreună cu alții. Prin convertirea ta și primirea Duhului Sfânt, aparții Bisericii lui Dumnezeu.

Există o singură Biserică a lui Dumnezeu pe pământ. Din nefericire, nu există prea multe de văzut din ea, deoarece există atât de multe biserici și congregații diferite. Cu toate acestea, este posibil să te aduni laolaltă ca biserică (adunare) locală. Cum ar trebui să aibă loc acest lucru este descris în special în prima Epistolă către Corinteni. Dacă ești în căutarea unor credincioși care doresc să fie o biserică și să se adune ca Biserică, ai primit un ghid perfect în Biblie. Prin urmare, ia întotdeauna Cuvântul lui Dumnezeu ca piatră de încercare pentru ceea ce vezi și auzi, și nu te lăsa purtat de sentimentele tale.

Căută locul unde Domnul Isus se simte ca acasă. Unde se simte El acasă? Într-un loc în care I se dă toată autoritatea. El Își exercită această autoritate prin Cuvântul Său. Prin urmare, tu ai o piatră de încercare perfectă în Cuvântul lui Dumnezeu. Domnul Isus a spus: „Pentru că unde sunt doi sau trei adunați în Numele *Meu*, acolo Eu sunt în mijlocul lor” (Mt. 18.20). Versetele anterioare arată clar că este vorba despre strângerea laolaltă a Bisericii (Adunării).

Două cărți ale Bibliei pentru început

Există o diferență între a citi un pasaj din Biblie în fiecare zi și a studia un pasaj. Te-aș sfătui să citești în fiecare zi o parte din Evangheliile, pentru că astfel vei învăța multe despre viața Domnului Isus, despre ce a făcut și cum a făcut-o. Începe cu Evanghelia după Matei și apoi citește celelalte trei Evangheliile. Domnul Isus este marele exemplu în toate. Citește cu atenție și lasă textul să lucreze asupra ta. Acest tip de lectură te va modela în gândirea ta și va determina acțiunile tale.

Pe lângă această lectură regulată, este important să studiezi Biblia. Pentru aceasta îți iei mai mult timp, te dedici acestui țel. Te sfătuiesc - așa cum am indicat deja - să începeți cu Epistola către Romani, deoarece această epistolă se referă în principal la relația ta personală cu Dumnezeu și cu Domnul Isus. De asemenea, ea scrie în detaliu lucrarea pe care Domnul Isus a făcut-o pe cruce și datorită căreia Dumnezeu te-a putut declara neprihănit. De aceea, este important să studiezi mai întâi această epistolă.

Apoi poți studia prima Epistolă către Corinteni. Aceasta descrie în detaliu care sunt caracteristicile unei biserici locale a lui Dumnezeu. În mod semnificativ, această epistolă este adresată „Adunării lui Dumnezeu care este în Corint ...” „împreună cu toți cei care, în orice loc, cheamă Numele Domnului nostru Isus Hristos” (1 Cor. 1.2). Această epistolă se referă, în principal, la modul în care tu, împreună cu alții, ca Biserică a lui Dumnezeu, poți arăta ceea ce Dumnezeu a intenționat pentru Biserică. De aceea, este important să studiezi și această epistolă.

Rugăciune

În Biblie citești despre multe alte lucruri minunate, toate binecuvântări care îți aparțin și ție, deoarece aparții Domnului Isus. Sunt atât de multe încât nu pot decât să mă fac una cu ceea ce Pavel se roagă pentru credincioșii din Efes. Cu aceste cuvinte ale lui Pavel, mă rog pentru tine ca „Dumnezeul Domnului nostru Isus Hristos, Tatăl gloriei, să vă dea duh de înțelepciune și de descoperire în cunoașterea Lui, luminând ochii inimii voastre, ca să știți ce este speranța chemării Lui, ce este bogăția gloriei moștenirii Lui în sfinți și ce este nemărginita mărime a puterii Lui față de noi, care credem, după lucrarea puterii tăriei Lui, care a lucrat în Hristos, înviindu-L dintre morți, și L-a așezat la dreapta Sa, în cele cerești, mai presus de orice stăpânire și autoritate și putere și domnie și de orice nume care este numit, nu numai în veacul acesta, ci și în cel viitor” (Ef. 1.17-21).

Tradus de la: <https://www.kingcomments.com/de/themen/anfang-und-wachstum-des-glaubens/jesus-eine-lebendige-beziehung>